

Stk. 3. Det er forbudt at sætte en trængendes Modtagelse i Pleje til offentlig Licitation, og Understøttelse i Hjemmet, ved hvilken Form for Hjælp kontante Tilskud saavidt muligt skal foretrækkes for Naturalforplejning, gaar, hvor Forholdene tillader dette, forud for Anbringelse i Pleje eller Indlæggelse i Forsørgelsesanstalter.

Stk. 4. Det sociale Udvalg kan i Sygdomstilfælde med Lægens Samtykke indlægge enhver personlig understøttet paa Sygehus, Alderdomshjem, Plejestiftelse eller i en Forsørgelsesanstalts Sygeafdeling; men ingen kan tvinges til at lade sig underkaste nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed. Udskrivning fra Sygehus m. v. af en mod det sociale Udvalgs Kaution henliggende Patient maa først ske efter 24 Timers Varsel overfor Udvalget.

§ 31.

Stk. 1. Ægtefolk, der efter deres Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, og som derfor henvises til en Forsørgelsesanstalt, skal, forudsat at de fører et roligt og hæderligt Liv, som Regel bo sammen og maa i hvert Fald kun i kortere Tid bo hver for sig, medmindre Adskillelse ønskes af en af Parterne selv.

Stk. 2. Angaaende Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre eller en af disse, gælder Reglerne i Afsnit II.

§ 32.

I Alderdomshjem, Syge- eller Plejestiftelser eller paa en Arbejdsanstalts Forsørgelsesafdeling, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, maa Børn kun rent midlertidigt optages, og i intet Tilfælde maa der indlægges Personer, som ved Ufordragelighed, Dovenskab, Drikfældighed ell. lign. kan befrygtes at ville volde Forstyrrelse eller give slet Eksempel.

§ 33.

Stk. 1. Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse at drage Omsorg for en forsvarlig *kommunal Sygepleje*. I Kommuner med over 5000 Indbyggere skal Kommunalbestyrelsen knytte en eller flere uddannede Sygeplejere samt Vagter (Vaagekoner) til det sociale Udvalg ved Forvaltningen af denne Lov.

Stk. 2. I mindre Kommuner kan der til en forsvarlig Ordning af den kommunale Sygepleje eventuelt sluttet Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger, Nabokommuner ell. lign., dog at Ordningen skal godkendes, for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for de andre Kommuners Vedkommende af Socialministeren, som ligeledes, naar Forholdene taler derfor, kan godkende en tilsvarende Ordning af den kommunale Sygepleje i Kommuner med over 5000 Indbyggere.

§ 34.

Stk. 1. Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse i Kommuner med over 4000 Indbyggere inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at opføre eller indrette *et Alderdomshjem* med det efter Socialministerens, for Landkommunernes Vedkommende Amtsraadets, Skøn tilstrækkelige Antal Pladser til Optagelse af de Personer, der nyder Aldersrente, men som er saa gamle, svagelige eller svækkede, at de ikke kan bo for sig selv eller anbringes i privat Pleje.

Stk. 2. Til ethvert Alderdomshjem skal være knyttet en Sygeafdeling, beregnet paa dem af Hjemmets Beboere, der tiltrænger egentlig Sygebehandling, men som ikke egner sig til Indlæggelse paa Hospital eller paa Amtspelestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39.

Stk. 3. I mindre Kommuner kan der til en forsvarlig Ordning af den i Stk. 1—2 om-